

Dolgozatomban a test energiamezőjét, az aurát, azon belül is a zöld aura megtisztulását szeretném levezetni, melyben kétértelmű szemléletre is kitérek a későbbiekben. (Megjegyzésképpen, nem szubjektív tapasztalatokat osztottam meg írásomban, és nem is önmagamról beszéltem, objektíve közelítettem meg a kérdést, amit az általánosságra is érthetek) Nyilvánvalóan nem kevesen vannak, akik elvetik ennek a mezőnek a létezését, dolgozatommal nem is kívánom senki vallási, vagy hitbéli meggyőződését sérteni. Különféle vizsgálatok, és módszerek segíthetnek ennek kutatására, én is úgy látom, hogy bizonyításokon alapul, amellet hiszek is benne. Előtte azonban pár szót leírnék röviden magáról az auráról, felépítéséről, működéséről.

Az aura az ember oly része, mely szabad szemmel nem látható mégis körülveszi a fizikai testet. Olyan energiarendszer, ami táplálja és megvédi a látható, tapintható testet. Épp olyan része, rendszere az embereknek, mint a többi, például a csontrendszer, izomrendszer stb. Nem létezik, és nem működik önállóan, kizárólag a többi rendszerrel együtt szoros kölcsönhatásban, szimbiózisban. Az aura a létezésben lévő energiát, az életet biztosítja számunkra, ennek több elnevezése van: kozmikus energia, az Univerzum ereje, Isteni életenergia stb. Ez a burok feltölt és védelmez, ha csak megsérül, a test megbetegedik, azonban ha el is tűnik, a test meghal. Az aura tiszta állapotában fényes, mert energiából áll, viszont negatív energiával lehet beszennyezni. Ez a szennyeződés szerves része a mindennapi életnek, tehát naponta tisztításra szorul épp oly természetességgel, ahogyan a fizikai testünket megmossuk. Ez esetben van szó a gyógyító pozitív energiáról. Különféle módszerek vannak a gyógyításra, ezekre most külön nem térnék ki. A kép megfestésekor is az emberi energiamező által felvetődő emóciók, és annak változásai, fordulópontjai motiváltak. A kép szereplője háttal van, arcát nem látjuk, nem is a személye érdekelt, ez mind másodlagos. Éppen ezért nem is hozzám közeli ismerős, de még csak nem is általam fotózott illető, egyszerűen egy talált képről van szó. Nem az volt a fő szempontom hogy egy számomra ismert ember jellemét jelenítsem meg, csupán egy „mintára” interpretálok gondolataimat. Úgy gondolom ezt azért tettem, mert oly mértékig globális méretűnek véltem felfogni ezt a kérdést, és mert szabadabbnak éreztem a végeredmény szempontjából, ha nincs kihez kötni a munkát.

A kép elkészítéséhez nem használtam segédeszközt, írásvetítőt, előrajzolat vagy bármit, azt szerettem volna, ha egységesen tudom kezelni a teljes felületet. Az esetleges hibák később javíthatók, ha már fedőfestékről van szó. Ez persze nem jelenti azt, hogy kizárnám a pontosságra való törekvést vagy megvetném bármely külső eszközt a munka során, egyszerűen nem éreztem szükségességét. A kép ebből kifolyólag nem is egyszeri nekifutásra készült, több napot vett igénybe. A képméretén nem gondolkoztam sokat, ne legyen túl kicsi, se túl nagy, a szabvány méreteket szerettem volna elkerülni, (pl 50x50cm, 100x100cm) a kép kivágása egyébként is egy inkább téglalap szerű formát igényelt.